

İlgili Kanun / Madde
6098 S. TBK/51

T.C
YARGITAY
10. HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2024/10597

Karar No. 2026/354

Tarihi: 22.01.2026

- İŞ KAZASI
- SÜREKLİ İŞ GÖREMEZLİK ORANIN ARTMASINA BAĞLI OLARAK TAZMİNAT TUTARININ ARTMASI
- DAVALI LEHİNE USULÜ KAZANILMIŞ HAK OLUŞTUĞUNUN GÖZETİLMESİNİN GEREKTİĞİ

ÖZETİ: Somut olayda Mahkemece 28.03.2017 tarihli hesap raporuna davacı vekilince itiraz edilmediğinin ve hesap hatalarının düzeltilmesi suretiyle talebin rapor gibi artırıldığı gözden kaçırılarak davalı itirazları ile sürekli iş göremezlik oranının belirlenmesine yönelik prosedürün işletilmesi sonucu ve maddi tazminatın daha fazla hesaplandığı 10.01.2024 tarihli rapora itibarla tesis edilen karar davalı lehine oluşan usuli kazanılmış hakkın ihlali neticesine yol açmakla hatalı olmuştur. Yine her ne kadar Bölge Adliye Mahkemesince geçici ödeme ara kararı nedeniyle yapılan ödemenin tazminattan mahsubu ile kaza tarihinden ödeme tarihlerine kadar işleyecek faiz yönünden davacı lehine ayrıca hüküm tesisi yerinde ise de davalı vekilince geçici ödemeye ilişkin ara karar gereğinin icra dosyasına faizi de dahil ödenmesi suretiyle yerine getirildiği ileri sürüldüğüne göre icra dosyası getirtilerek bu savunmanın irdelenmesi gerekirken bu hususun gözetilmemesi de hatalı olmuştur.

O halde Mahkemece yapılacak iş; davacının itirazının

bulunmaması nedeniyle sürekli iş göremezlik oranının %20,2 oranı olarak esas alınması suretiyle davacı kazalının maddi zararını07.04.2017 tarihli talebi gibi belirlemek, icra dosyası örneği getirtilerek davalı savunmasını değerlendirmek ve taraflar lehine oluşan usuli kazanılmış hakları gözetmek suretiyle bir karar vermekten ibarettir.

Taraflar arasındaki iş kazasından kaynaklanan maddi ve manevi tazminat davasından dolayı yapılan yargılama sonunda, İlk Derece Mahkemesince davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalılar ortak vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince davalılar vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılarak yeniden esas hakkında davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalılar ortak vekili tarafından temyiz edilmekle; süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi Semra Şiner tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkilinin davalılara ait olan Kurluk Mühendislik Beyaz Eşya Satış ve Servis iş yerinde 17.03.2010 tarihinde çalışmaya başladığını, işe başladığında ve çalışırken müvekkiline işverenler tarafından iş güvenliğine dair gerekli eğitimlerin verilmediğini, iş kazasını önleyici gerekli koruyucu malzemelerin de verilmediğini, 09.07.2010 tarihinde 100. Yıl Mahallesinde Yenişehir İlköğretim Okulunda 2. katta klimanın iç ve dış yüzey montajı için gittiğinde iç ve dış parçalar arasındaki bakır boruyu bağlamak isterken 2. kattan düşmesi sonrasında her iki el bileği, burnu, elmacık kemiklerinde kırılma, düşmenin etkisiyle ayrıca pnömotoraks (akciğer sönmesi ve böğür boşluğunda hava toplanması) oluştuğunu, bileklerine platin takıldığını, kalp krizi geçirdiğini ve karaciğerinde iç kanama olduğunu, bu anlamda çalışma gücünü kaybettiğini, kazanın oluşumunda işverenlerin tamamen kusurlu olduğunu, Adana 3. Sulh Ceza Mahkemesinin 2011/355 E 2012/1681 K sayılı dosya ile sorumlu müdür Mirza Kurluk'un cezalandırdığını, müvekkilinin 09.07.2010-09.12.2010 arasında 5 ay iş göremezlik döneminde çalışmadığından gelir kaybına uğradığını ve ömür boyu bu iş göremezlik nedeniyle kısmi gelir kaybı oluştuğunu, müvekkilinin malul olmasına neden olan kazada işverenin sorumlu olduğundan ve kaza nedeniyle 5-6 ameliyata maruz kalıp yaşamı boyunca çekeceği elem ve ızdıraba bağlı olarak manevi tazminatın ödenmesi gerektiğinden bahisle fazlaya ilişkin haklarını saklı tutarak 1.000,00 TL maddi tazminat ile 50.000,00 TL manevi tazminatın davalılardan

tahsilini, kaza tarihinden itibaren yasal faiziyle birlikte ödenmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde özetle; davacının iş kazası sebebiyle doğan zararını öncelikle SGK'dan başvurması gerektiğinden esastan reddini, müvekkili şirketin kusuru olmadığını zira davacının klima montajı yaparken kendisine verilen iş güvenliği ekipmanlarını kullanmadığından işbu kazanın oluştuğundan ayrıca davacının sonradan kendi işini kurup halen devam ettiğinden iş gücü kaybı olmadığından bahisle davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararında özetle, davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararına karşı davahlar vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. İstinaf Sebepleri

Davahlar vekili istinaf dilekçesinde özetle; yerel mahkemenin hükme esas aldığı kusur raporunun hatalı olduğunu, bilirkişi raporlarında davacının kusurunun %40 olarak tespit edildiğini, kabul etmemekle birlikte kusur raporlarında müvekkillerine izafe edilen kusurun ise toplam %60 olduğunu, SGK tarafından müvekkilleri aleyhine açılan Adana 1. İş Mahkemesinin 2017/469 Esas sayılı rücuen tazminat davasında alınan 10.12.2018 tarihli bilirkişi kurulu raporunda da davacının %40 kusurlu olduğunun tespit edildiğini, bilirkişi kurulu raporunun daha önce taraflarınca dosyaya sunulduğunu, dosyada bulunan bilirkişi raporları ile 10.12.2018 tarihli Bilirkişi Kurulu Raporunun çeliştiğini, çelişkiler giderilmeden ve müvekkillerine yüklenecek kusur oranının tereddüte mahal vermeyecek şekilde belirlenmeden yapılan hesaplamaların hükme esas alınmasının hatalı olduğunu, yerel mahkeme kararının davacının maluliyet oranı açısından da hatalı olduğunu, kararda davacının maluliyeti %30,2 olarak kabul edilmişse de SGK tarafından kabul edilen maluliyetin %20,20 olduğunu, Yargıtay içtihatlarına göre SGK tarafından kabul edilen maluliyet oranından daha fazla maluliyet iddiası olması halinde SGK'nın ve işverenin hasım gösterileceği iş kazası tespit davası açması gerektiğini, davacının %20,20 oranının üzerinde bir maluliyet iddiasını SGK'nın ve işverenin hasım gösterip iş kazası tespit davası açarak tespit ettirmesi gerektiğini, davacının SGK'nın ve işverenin hasım gösterdiği iş kazası tespit davası bulunmadığından davacının %30,20 malul olduğuna ilişkin hesaplamalar doğrultusunda hüküm kurmasının Yargıtay içtihatlarına da aykırı olduğunu, yerel mahkemenin 09.11.2017 tarihinde TBK 76/2 maddesi dikkate alınarak taktiren 20.000,00 TL geçici tazminatının müvekkillerinden alınarak davacıya ödenmesi yönündeki ara kararı sebebiyle müvekkilden cebri icra yolu ile tahsil edilen bu ödemenin hesaplanan güncel tazminattan sadece mahsubu ile karar verilmesinin hukuka ve hakkaniyete

aykırı olduğunu, 09.11.2017 tarihinde TBK 76/2 maddesi dikkate alınarak takdiren 20.000,00 TL geçici tazminata hükmedildiğinde aynı dönemde 28.03.2017 tarihli bilirkişi raporunda davacının maddi zararının 86.271,93 TL olduğunun hesap edildiğini, davacı vekili tarafından 07.04.2017 tarihinde 83.332,45 TL üzerinden ıslah işlemi yapıldığını, bilirkişi raporu ve ıslah işlemi doğrultusunda mahkemece 20.000,00 TL geçici ödemeye karar verildiğini, bu kararın davacı tarafından Adana 6. İcra Müdürlüğünün 2017/12557 Esas sayılı icra takip dosyasından faizleri ile birlikte müvekkillerden tahsil edildiğini, müvekkillerden geçici ödeme olarak tahsil edilen 20.000,00 TL'nin o tarihteki şartlara göre yapılan 83.332,45 TL'lik tazminatın 1/4'ü oranında olduğunu, davacının maddi tazminatının 1/4'ünü 2017 yılında yerel mahkemece verilen geçici ödeme kararı ile tahsil ettiğini, geçici ödeme miktarının o tarihteki şartlara göre belirlendiği dikkate alınarak, tazminat oranı belirlenmesi ve güncel hesaplamasından aynı oranda düşürülmesi gerekir iken 2017 yılında müvekkillerinden tahsil edilen miktarın mahsubu ile yetinilmesinin hukuka ve hakkaniyete aykırı olduğunu, davacının iddianın genişletilmesi yasağına aykırı olarak ikinci ve üçüncü talep arttırım dilekçeleri doğrultusunda hüküm kurulmasının hukuka aykırı olduğunu, davacının dava değerini hukuka aykırı olarak ikinci ve üçüncü kez arttırmasına muvafakatleri olmadığına ilişkin itirazlarının Mahkemece dikkate alınmadığını, davacının ilk talep arttırım dilekçesi olan 07.04.2017 tarihli dilekçesine göre karar verilmesi gerektiğini, davacının taleplerinin zaman aşımına uğradığını, davacı vekilinin 04.10.2023 ve 09.01.2024 tarihli dilekçesine karşı zaman aşımı itirazlarının Mahkemece dikkate alınmadığını, davanın reddi gerektiğini beyanla ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasını talep etmiştir.

C. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile "...Diğer yandan somut başvuruya konu dava iş kazasına bağlı olarak meydana gelen iş gücü kaybından doğan zararın tazmini talebine ilişkindir. Bu tür davalarda kişilerin maluliyet oranının belirlenmesi uzmanlık gerektiren teknik bir konu olup nitekim mahkemeler de uygulamada tereddütlü durumlarda maluliyet oranının tespiti için resen ya da tarafların talebi üzerine bilirkişi incelemesi yoluna başvurmaktadır. Dolayısıyla bu tür teknik bir konuda, dava açtığı sırada kişiden maluliyet oranının gerçekte ne olduğunu net bir şekilde öngörmesini ve davadaki talebini buna göre kesin olarak oluşturmasını/sınırlandırmasını beklemek işin mahiyeti ve uyumsuzluğun niteliğiyle bağdaşmaz. Bu bağlamda somut olayda başvuruçunun dava dilekçesinde SGK tarafından maluliyet oranının %14 olarak tespit edildiğinden bahsetmekle birlikte bu durumu bir olgu, maluliyetinin varlığına ilişkin hukuki bir delil olarak sunduğu, buna karşılık taleplerini bu oran üzerinden sınırlandırdığına dair bir ifade kullanmadığı, bilakis dilekçede bildirdiği tazminat miktarı dışında sair talep ve dava haklarını da saklı tuttuğunu belirttiği görülmüştür. Bu itibarla başvuruçunun maluliyet oranı konusunda talebini sınırlandırdığından söz edilemeyeceğinden yukarıda ihlal sonucuna varılırken yapılan

değerlendirmelerin yargılama usulü ilkelerinden olan ve hâkimin tarafların talep sonuçlarıyla bağlı olmasını, ondan fazlasına veya başka bir şeye karar verememesini ifade eden taleple bağlılık ilkesini zedeleyen bir yönünün bulunmadığı da açıktır. Açıklanan gerekçelerle Anayasanın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki mahkemeye erişim hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir." şeklinde olduğu davanın belirsiz alacak davası olarak açıldığı ve davalının itirazları doğrultusunda davacının maluliyet oranının değiştiği anlaşıldığından yeni değişen durum doğrultusunda rapor aldırılarak karar verilmesinin ve değer artırım dilekçesinin kabul edilmesinin Anayasa Mahkemesi kararları doğrultusunda yerinde olduğu anlaşılmıştır. Davanın usul ve kanuna uygun 02.10.2023 tarihli bilirkişi raporu doğrultusunda kabulüne karar verilmesi gerektiği, davacı vekilinin davada bir defa ıslah bir defa harç artırım dilekçesi sunabileceği yönünde Yargıtay kararları olduğu ayrıca davacı vekilinin hesap yapıldıktan sonra 04.10.2023 tarihinde dava değerini artıran dilekçe sunduğu anlaşıldığından, davacı vekilinin 1.162.004,21 TL değer artırımını doğrultusunda karar verilmesi gerektiği anlaşıldığından hükmün bu yönden düzeltilmesi gerektiği anlaşılmıştır. Ayrıca yerel mahkemece davanın kabul miktarına göre alınması gereken karar ve ilam harcının 118.785,72 TL olduğu anlaşıldığından harcin eksik alındığı anlaşılmıştır. Dava devam ederken davacıya yapılan geçici ödeminin mahsup yapılmasının yasaya uygun olduğu, faizi ilemahsup yapılmamasının yerinde olduğu anlaşılmıştır...." gerekçesiyle davalılar vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılarak yeniden esas hakkında davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalılar vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davalılar ortak vekili temyiz dilekçesinde istinaf dilekçesinde ileri sürdüğü itirazlarını yineleyerek Bölge Adliye Mahkemesi kararının kaldırılmasına, İlk Derece Mahkemesi kararının bozulmasına karar verilmesini talep etmiştir.

C. Gerekçe

1. Uyuşmazlık ve Hukuki Nitelendirme

Uyuşmazlık iş kazasından kaynaklanan maddi tazminat ve manevi tazminat istemlerine ilişkindir.

2. İlgili Hukuk

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 369. maddesinin birinci fıkrası ile 371. maddesi, 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun 13., 16., 20. ve 21. maddeleri ile 4857 sayılı İş Kanunu'nun 77. maddesi

3. Değerlendirme

Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki

nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre, davalılar vekilinin aşağıdaki bent kapsamı dışındaki sair temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

Dosya kapsamından; davacının davaya konu iş kazası nedeniyle uğradığı maddi zararın tespiti amacıyla aldırılan 28.03.2017 tarihli hesap raporunda davacının sürekli iş göremezlik oranının Kurum Sağlık Kararı ile belirlenen %20,2 oranı olarak kabulü ve bakiye ömür süresinin tespitinde PMF -1931 tablosu esas alınmak suretiyle maddi zararın 86.271,93 TL olarak hesaplandığı , davacı vekilince rapora itiraz edilmeksizin 07.04.2017 tarihli dilekçesi ile rapordaki maddi hatanın re'sen düzelttiğini beyan etmek suretiyle maddi tazminatın 83.332,45 TL olarak talep edildiği, takip eden 20.04.2017 tarihli celsede davacı vekilince; " ıslah dilekçemizi tekrar ederiz ıslah dilekçemizin içeriğinde bilirkişi tarafından yapılan maddi hata tarafımızdan düzeltilmiş olup talebimiz gibi karar verilsin " şeklinde beyanda bulunulduğu, davalı vekilince Kurumca belirlenen sürekli iş göremezlik oranına itiraz edilmesi nedeni ile dosyanın aynı celsede sürekli iş göremezlik oranının tespiti amacıyla öncelikle Yüksek Sağlık Kuruluna devamla yine itirazla ATK İlgili İhtisas Dairesine gönderildiği, ATK 3. İhtisas Kurulunun 09.06.2021 tarihli kararında sürekli iş göremezlik oranının %30,2 olduğu belirtildiği, çelişki ve itiraz nedeniyle dosyanın ATK 2. Üst Kuruluna gönderildiği, ATK 2. Üst Kurulunca 28.07.2022 tarihli kararında sürekli iş göremezlik oranının %30,2 olduğunun belirtildiği, Mahkemece dosyanın yeniden hesap bilirkişisine tevdi olunduğu , 02.10.2023 tarihli hesap raporunda bilinen dönemin ileriye çekilmesi ile bakiye ömür tablosunda TRH-2010 tablosunun esas alınması suretiyle sürekli iş göremezlik oranının %20,2 ile %30,2 oranları esas alınması halinde seçenekli olarak %20,2 olduğunun kabulü halinde 777.327,96 TL olarak, %30,2 olduğunun kabulü halinde 1.162.004,22 TL olarak hesaplandığı, davacı vekilince 2. seçenek üzerinden talebin arttırıldığı, celse talikleri sonrası davacı vekilince asgari ücret değişikliği nedeniyle yeniden rapor aldırılmasının talep edildiği, 10.01.2024 tarihli raporda yine iki ihtimalli hesap yöntemi ile %30,2 sürekli iş göremezlik oranı esas alındığında zararın 1.703.921,37 TL olarak hesaplandığı , davacı vekilince anılan miktar üzerinden maddi tazminat talebini yeniden arttırdığı, Mahkemece 10.01.2024 tarihli rapor esas alınarak davacı lehine 1.703.921,37 TL maddi tazminata hükümlü olduğu, davalılar vekilinin istinaf yoluna başvurusu üzerine Bölge Adliye Mahkemesince tesis edilen temyize konu ilam ile davacının bir kez talep arttırım bir kez de ıslah sunabileceği gerekçesiyle İlk Derece Mahkemesi hükmünün kaldırılarak yeniden esas hakkında davacı lehine 1.162.004,22 TL maddi tazminata karar verildiği anlaşılmaktadır.

Usulî kazanılmış hak davaların uzamasını önlemek, hukuki alanda istikrarı sağlamak ve kararlara karşı genel güvenin sarsılmasını önlemek amacıyla Yargıtay uygulamaları ile geliştirilmiş, öğretilerde kabul görmüş ve usul hukukunun

vazgeçilmez ana ilkelerinden biri haline gelmiştir. Usulü müktesep hak, anlam itibarıyla, bir davada, Mahkemenin ya da tarafların yapmış olduğu bir usul işlemi ile taraflardan biri lehine doğmuş ve uyulması zorunlu olan hakkı ifade etmektedir.

Mahkemenin, Yargıtayın bozma kararına uyması ile bozma kararı lehine olan taraf yararına bir usulü kazanılmış hak doğabileceği gibi, bazı konuların bozma kararı kapsamı dışında kalması yolu ile de usulü kazanılmış hak gerçekleşebilir. Yargıtay tarafından bozulan bir hükmün bozma kararının kapsamı dışında kalmış olan kısımları kesinleşir. Bozma kararına uymuş olan Mahkeme kesinleşen bu kısımlar hakkında yeniden inceleme yaparak karar veremez. Bir başka anlatımla, kesinleşmiş bu kısımlar, lehine olan taraf yararına usulü kazanılmış hak oluşturur (04.02.1959 gün ve 13/5 sayılı YİBK).

Kazanılmış haklar “Hukuk Devleti” kavramının temelini oluşturan en önemli unsurlardandır. Kazanılmış hakları ortadan kaldırıcı nitelikte sonuçlara yol açan yorumlar Anayasanın 2. maddesinde açıklanan “Türkiye Cumhuriyeti sosyal bir hukuk devletidir” hükmüne aykırılık oluşturacağı gibi toplumsal kararlılığı, hukuksal güvenceyi ortadan kaldırır, belirsizlik ortamına neden olur ve kabul edilemez.

Yargıtay içtihatları ile kabul edilen “usulü kazanılmış hak” olgusunun, bir çok hukuk kuralında olduğu gibi yine Yargıtay içtihatları ile geliştirilmiş istisnaları bulunmaktadır. Örneğin Mahkemenin bozmaya uymasından sonra yeni bir içtihadı birleştirme kararı (09.05.1960 gün ve 21/9 sayılı YİBK) ya da geçmişe etkili yeni bir kanun çıkması karşısında, Yargıtay bozma ilamına uyulmuş olmakla oluşan usulü kazanılmış hak hukukça değer taşımayacaktır.

Usulü kazanılmış hakkın hukuki sonuç doğurabilmesi için; bir davada ya taraflar ya Mahkeme ya da Yargıtay tarafından açık biçimde yapılmış olan ve istisnalar arasında sayılmayan bir usul işlemi ile taraflardan biri lehine doğmuş uyulması zorunlu olan bir hakkın varlığından söz edilebilmesi gerekir. (HGK.nun 12.07.2006 T., 2006/4-519 E, 2006/527 K, 03.12.2008 T., 2008/10-730 E., 2008/732 K.) Zira usulü kazanılmış hak ilkesi kamu düzeniyle ilgilidir. (09.05.1960 T., 21/9; 04.02.1959 gün 13/5 sayılı İçtihadı Birleştirme kararı)

Somut olayda Mahkemece 28.03.2017 tarihli hesap raporuna davacı vekilince itiraz edilmediğinin ve hesap hatalarının düzeltilmesi suretiyle talebin rapor gibi arttırıldığı gözden kaçırılarak davalı itirazları ile sürekli iş göremezlik oranının belirlenmesine yönelik prosedürün işletilmesi sonucu ve maddi tazminatın daha fazla hesaplandığı 10.01.2024 tarihli rapora itibarla tesis edilen karar davalı lehine oluşan usuli kazanılmış hakkın ihlali neticesine yol açmakla hatalı olmuştur. Yine her ne kadar Bölge Adliye Mahkemesince geçici ödeme ara kararı nedeniyle yapılan ödemenin tazminattan mahsubu ile kaza tarihinden ödeme tarihlerine kadar işleyecek faiz yönünden davacı lehine ayrıca hüküm tesisi yerinde ise de davalı vekilince geçici ödemeye ilişkin ara karar gereğinin icra dosyasına faizi de dahil ödenmesi suretiyle yerine getirildiği ileri sürüldüğüne göre icra dosyası getirtilerek

bu savunmanın irdelenmesi gerekirken bu hususun gözetilmemesi de hatalı olmuştur.

O halde Mahkemece yapılacak iş; davacının itirazının bulunmaması nedeniyle sürekli iş göremezlik oranının %20,2 oranı olarak esas alınması suretiyle davacı kazalının maddi zararını07.04.2017 tarihli talebi gibi belirlemek, icra dosyası örneği getirtilerek davalı savunmasını değerlendirmek ve taraflar lehine oluşan usuli kazanılmış hakları gözetmek suretiyle bir karar vermektir.

KARAR :

Açıklanan sebeplerle,

Temyiz olunan, Bölge Adliye Mahkemesi kararının **BOZULMASINA**,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde ilgisine iadesine,

Dosyanın kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

22.01.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.